

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8517** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Е. И., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу РЕШЕНИЕ от 06.06.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108-ми състав по нахд № 13266/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление № АК 2548 от 20.08.2010г., издадено от началник на отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл.174, ал.1, предл.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 10 (десет) месеца и административно наказание "глоба" в размер на 380 лв. В касационната жалба са изложени съображения, че първоинстанционният съд неправилно е установил фактическата обстановка и неправилно е приложен материалния закон. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да отмени наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба началник отдел "Пътна полиция" при СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за

неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 06.06.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав по нахд № 13266/2010 г.е потвърдил наказателно постановление № АК 2548 от 20.08.2010г., издадено от началник на отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора на основание чл.174, ал.1, предл.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 10 (десет) месеца и административно наказание "глоба" в размер на 380 лв.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. Й. Й. и писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП (ред. Д.в. бр.54/16.07.2010 г.) като е управлявал МПС след употреба на алкохол.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 108-ми състав е валидно и допустимо. Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция не е инстанция по установяване на фактите, а по правилното приложение на закона. Приложението на материалния закон се преценява съобразно установените от първоинстанционния съд факти. От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 27.07.2010 г., около 00:05 часа касаторът К. Е. И. управлявал лек автомобил марка „С." с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], когато бил спрял за проверка от полицаи при 08 РУ – СДВР и бил тестван за употреба на алкохол с алкохолтест дрегер модел 7410+ с фабричен номер 0074, който отчел положителен резултат 1.54 промила алкохол в издишания въздух. На касатора бил издаден талон № 0329663 от 27.07.2010 г. и бил отведен до П. градска болница. Видно от протокол за химическа експертиза № 694/27.07.2010 г. на МБЛА [фирма] – Алкохолна лаборатория изследваните кръвни проби на касатора И. са показали количество етилов алкохол от 1.2 промила.

Районният съдия правилно е кредитирал показанията на актосъставителя Й. – свидетел очевидец, който установява, че „водачът лъхал на алкохол". Тези показания съответстват на представените по делото писмени доказателства от преписката – издаден на лицето талон за медицинско изследване № 0329663 от 27.07.2010 г. и докладна записка на актосъставителя В. М. до началника на 08 РУ на СДВР от 27.07.2010 г. Районният съдия е извел правилен извод, че съвкупната преценка на всички доказателства по делото установява административното нарушение по несъмнен начин. Не отговарят на събраните

по делото доказателства касационните оплаквания на И., че установените от АНО и районния съдия факти не отговарят на действителните фактически обстоятелства по неговия случай.

Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК), поради което касационните оплаквания в тази насока са изцяло неоснователни. Правните изводи на районния съдия относно осъществяване на състава на нарушението по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП (ред.Д.в. бр.54/16.07.2010 г.) напълно се споделят от настоящата инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

По изложените съображения районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства, нито е допуснал нарушение на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, като наложеното на нарушителя наказание е в законоустановения размер. Районният съдия е изложил пространни мотиви относно индивидуализирането на административното наказание съобразно чл.27, ал.2 ЗАНН. При постановяване на обжалваното решение не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ 06.06.2011 на СРС, НО, 108-ми състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 06.06.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108-ми състав по нахд № 13266/2010 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.